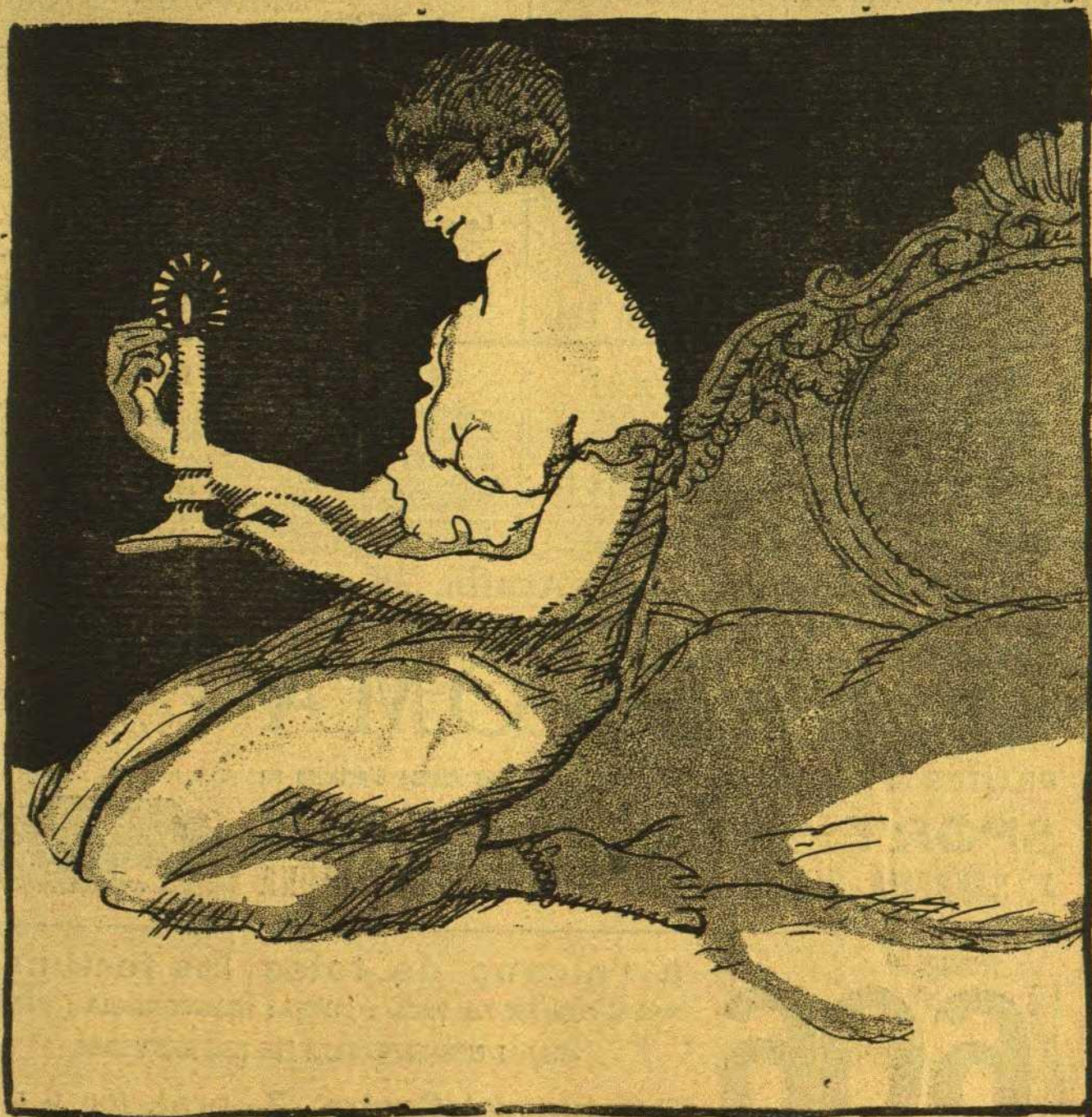

PAPITU

—Avui que l'«Energia» no dóna flúido m'hauré de consolar amb una espelma.

TEATRE ARNAU

Grand èxit

CONXITA IBÁÑEZ

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda : El Rei dels Musle-Halls

40 HERMOSOS ARTISTES 40

Gran èxit de les vetllades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

"LE RAT MORT"

RESTAURANT

Lloc de reunió de la ELITE Barcelonina

SOUPERS

Casanovas, 21 (cantonada a Sepúlveda)

Obert tota a nit

Cuplets PAPITU

Primera Sèrie

Preu: Un ral

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (carrer Nou)

CICLES
PATINS
JERSEIS

SANROMA

PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de

SPORT

MOTOCICLETES Y SIDDE CARS

A. SANROMA - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

606

a l'alcanc de totes les fortunes.

MALALTIES DE LA PELL : SIFILI : BLENORRAGIA : VENERI

MALALTIES ESPECIALS DE LES SENYORES

Rambla del Centre, 7, pral. (de 6 a 8)

RAIGS X : ELECTRICITAT : FOTOTERAPIA, etc.

CALEN-DARI PAPITU 1915

Preu: 1 pesseta

II CAVALLERS II

Per preservatius bons, barats i de les millors marques del país i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa

Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.-BA CELONA
LA FRANCESA

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas
i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

La sarna que't neguiteja obligant-te a rascar,
la faries desaparèixer ràpidament amb el SUL-
FURETO CABALLERO (Assalt, 86.-Barcelona)

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se torni a pendre'ls mateixos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixís, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors molt forts. Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüències, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evidència per vintisis anys d'èxit.

tins i demés plats forts, sàpigues abans amb quins fons de reserva pots comptar; si no ho fas aixís, t'exposes a un paper ridícul. Si et trobes escurat, aconsella-li una truiteta sense pretensions i fes-li beure sifòn, que dissipa.»

«Diu un proverbi alarb, i a Granollers també s'estila: «Sabràs si la teva màscara és de fina condició o és de les classes baixes escoltant amatent els sorolls de la seva digestió.» Si et fa un rot, no la abracis, ni l'estrenyis, ni apretis, doncs podria molt ben ser que t'en fes un altre per un altre lloc gens olorós. Compadeix-la, que jo ja't compadeixo a tu. Es carn baratal»

«Si en un dels raptes amorosos, girant els ulls en blanc te diu «Geronil» i tu te nomenes Miquelet!!, salta, noi i rentat... la cara, que ja ets el segon de la nit i el primer li havia arribat més en dintre.»

Amb aquest consells i uns quants «anillos de goma para llevar bien cerrado el varillaje del paraguas», pots anar a tot arreu i entregar-te a la disbauxa. (Les classes *passives* en diuen disbauxa de fregar l'all.)

✱
✱ ✱

Es balla a tot arreu. A l'«Espanyol», espatarrant; al «Barcelonés», monumental; al «Tabarin» espatarrant i monumental, tot d'una peça. Els casinos de districte, la Colombófila, la Colla dels Cent Amics, l'Estació electroteràpica del Prat, a tot arreu la gran bogeria. I encara diràn que Espanya es manté neutral... Mentida! Al «Royal» va celebrar-s'hi el dilluns un ball de màscares *estupendo*—que diuen els castellans.—Les 47 belleses de la casa vinga remenar perquè no s'agafés l'arròs i encara crec que's va agafar. El *disloc*—traducció de *disloque*.

A l'«Armau» hi ha debutat la Conchita Ibáñez amb decorat de l'Albert Llanas—ai carat de senyor Llanas, a la seva edat posar-se a escenògraf!—El professor Tevlac, que vol dir Calvet al revés, surt lligat com un criminal i es deslliga amb uns quants polvos—eii, de la mare Celestina.... no confonguem!—També hi treballa la Dora, cada dia més cadavèrica—l'hauré de ficar en una germandat—i la Lina Moreno, cupletista poliglota a tres llengües. Ai, lladre!

Al «Pompeya»—quins freres n'hi ha!—la Sara Mora continuà amb les seves dances orientals—quin jòc de llombrígol!—la Maria Luisa, cupletista madrilenya que fa passar el mal de ventre; les Mari Sabel, bona parella, i *sobre totes les dones* la Touzette Leonel, francesa de França que fa mol bé la *chula* i altres coses més o menys sicalíptiques.

Canyella fina!

Diuen que hi veuen més quatre ulls que dos, però no es veritat, perquè jo es pot dir que'n tinc tres: el dret, l'esquerra i el darrere—i quan els faig servir tots tres—que més els faig servir jo «tot sol» (no's fecin il·lusions) que ara hi veig menos.

Lo dels quatre ulls ho dic a propòsit d'uns modestíssims consells que en la present temporada de Carnaval vull donar a mos estimats amics els joves curridos, els quals, moguts—i tant moguts!.. —per la força de la joventut i pel desig i la febre de destrucció que la bullida de la sang els produeix, cauen a vegades—inexperts —en la més vergonyosa i lamentable de les equivocacions.

Quan a cal «Espasa» hagin acabat el diccionari que segons tinc entès constarà de dos mil cinc cents tomos, penso editar una obra un xic més reduïda que aquesta i que titularé senzillament «La Titulada», sense títol determinat a l'objecte de de que tothom preguntí de què's tracta.

La susdita obra serà de «Corridologia», o sigui tractat de curridos, lo mateix dels de preu, que dels que treballen barato, dels que ho fan a cap diner i dels que no's despullen menos de cinc duros.

Aquí va una petita mostra, un botó de mostra com s'acostuma a dir. L'altre botó ja'm permetereu que no l'ensenyi; d'altra manera, m'exposo a que'm diguessiu: —Què tants botons!...

«Si tot ballant amb una disfrega topas amb una cosa dura i la teva balladora dissimulant la veu te diu enriolada que *allò és la clau del pis*, acompanya-la a seure, que podríes pendre mal. Perilla la teva honra, amic currido.»

«La sopa d'all ben calenta, casi cremant, ha sigut un medi que'ls egipcis i caldeus han empleat sempre per a veure la cara de la màscara a la qual la calor que desperta aquell menjar i la fogarada que'ls fa pujar al rostre les obliga a treure's la careta.»

«Si jugues amb dominòs, a l'últim tenint tu molt bona ficha et faràn cap i cua o lo que és més dolorós, et laparàn.»

«I, sobre tot, si vas amb algún dominó, entera't abans que no sigui el doble sis.»

«Pessigant als enjogaçats *pieirrots* lo mateix pot ésser que't trobis amb carn femella com mascle, però, encara que sigui d'aquesta no t'espantis, que no protestarà.»

«Sota un nas de cartró pots trobar un altre nas
que, sense ser-ho, també ho sembli de cartró.»

« Moltes fares s'acostumen a posar careta d'aquelles de fil-ferro com si anessin a jugar al floret o a treure mel d'un rusc. No les busqueu an aquestes, doncs. Estimen la frescor. Ja us ho he dit, son faves. En quant a les altres faves, vosaltres mateixos... »

«Si't demana xampanya, ostres, llagosta o llagos-

PAPITU-CONCERT

Vostès no han sentit fa una pila de dies una habanera d'aquelles tant melodioses, tant dolces, que atravesant la epidermis, el dermis, els teixits (rès de Sabadell) orgànics i per fi el cardias (hi ha que posar els punts sobre les is, i no descuidar-sela i) arriben al mateix cor? Per poc *oido* que tinguin, se'n deuen recordar, perquè els manubris ens l'estàn tocant tots els dies des de les deu del matí fins a les deu del vespre: dotze horetes, la jornada legal de l'organillero.

Me refereixo al cuplet titolat «En el Ingenio» (no confondre'l amb el del carrer de Rauric). Se tracta del ingenio de'n Joan Ribé, cèlebre autor del cuplet «La Pastorela», i que ho és també del que avui tenim el gust de fer en català. Ep! La lletra, s'entén; la musica la deixem igual, perquè nosaltres en qüestió de musica no estem per orgues.

La lletra que hi hem col·locat és despampanant, estem per dir que casi val tant com la musica. Que consti, doncs, que l'hem col·locada bé.

EN EL XIRINGUITU

(Musica de «En el Ingenio»)

CREACIÓ DE MARIA MIGNON.

En el «Xiringuitu»
cada matinada
jo trobo al meu jambo
que'm té enamorada.
I mentres n'apura
cinc del escarxat
li dic amb carinyo:
«Lladre, què m'has dat!»

Refrà:

Ja sabs que'm tens bogeta,
quan te veig el cor me peta
i és tant lo que t'estimo
que per tu, gran murri!
d'achares m'aprimo.

* *

Mengem amb carpanla
moixama i quisquilles
i fan d'estovalles
les meves faldilles.

Alegres un litre
de vi ens empassem
i sis o vuit *xalos*
d'anís apurem.

(Al refrà.)

* *

Com que jo l'*habillo*
i ell tot se m'ho gasta,
jo, fent la castiça,
pugino la pasta.
I ell me torna el canvi
en un tercer pis
del carrer de'n Trenta,
seixanta vuit, bis.

(Al refrà.)

* *

L'altra matinada,
sortint amb el Nelo
de «La Suerte Loca»,
on ballen al pelo,
vam ficar la penca
a «La Viña P.»,
i al meu capri-chondo (1)
aixís li digué:

Refrà:

Tu no sabs lo que'm passa
que avui me trobo de *guasa*
i estic jo tant d'ullera
que la sang, ai, lladre!
tota se m'altera.

* *

El Nelo aleshores
de molt bona gana
un gelat, al moço
tot seguit demana
per fer que'm baixessin
del meu bell carpó,
l'ansiosa frisança
i l'excitació.

(Al refrà.)

* *

Com que amb la palleta
jo la xarrupava
i trobant-la dolça
la punta llepava,
el gelat, els nervis
me van aplacar;
sòrt que aquella palla
me'ls va fé abaixar.

(Al refrà.)

(1) Novíssima paraula que ha inventat un corrido tres cepas. i que és la contracció de capritxo i de cachondo.
Farà més furor que sicallipico; quan menos té més sentit comú.

Històric

N viatger va quedar-se a dormir en una fonda d'aquesta capital, i per la naturalesa dels ruidos i també per la conversació que sentia en el quarto del seu costat, compregué que en ell hi dormia (o vetllava) una parella amorosa.

Al cap d'un bon rato de tanta fressa, el viatger va sentir que ella, queixant-se vivament, deia an ell:

—Treute les ulleres, que'm fas mal a les cuixes.

Al sentir això el viatger va desvetllar-se, rumiant tota la nit per a averiguar quina relació podien tenir les ulleres d'ell amb les cuixes d'ella.

El darrers arribats

—En què se sembla un barret tronat amb un automòbil?

—En que a copia de benzina, va tirant.

Xafarderies

Parla «El Progreso»:

«... esa cuadrilla de merodeadores que recorren los alrededores de la ciudad robando gallinas, palomos, conejos y demás aves, cuyos ejemplares ponen en venta en el mercado.»

Chè, Vinaixa!

Frases de'n Pich:

Els pronoms del partit... (volia dir prohoms).

Tornarà com un hijo prodigio (o pròdigo).

NÚMERO VINENT Extraordinari dedicat als Metges

Gran cuplet «L'APUTACARI»

(Musica de «¡Mirame! ¡Mirame!»)

Aquest número serà el millor específic per a curar el mal humor.

Hem fet coincidir el número dels Metges amb la diada de l'enterro de la sardina, per la relació que tenen els enterros amb la carrera mèdica.

—Treu-te la careta. Jo vull que'ls homes que vénen amb mi vagin descoberts.

Aquestes eleccions han sigut el Waterclòs del regionalisme.

A París fan la festa de la Macarena (o sigui Mi-Careme).

Ahora sí que somos los amos del catarro (volia dir cotarro).

Hemos venido en fuetón (faetón).

Li hem dat un vupaleo (vapuleo).

Tinc els meus nevots a mitja aprensió (pensió).

No som un partit de meopatas (això ha de dir miopes).

Soplan vientos de foronda (fronda).

El Ayuntamiento interior... (anterior).

Los vehículos de amistad... (vínculos).

I prou, per a no cansar, que de tela encara en queda.

Una targeta:

«Luis Utset.—Jefe del partido liberal democrático del Dto. 9.º (Barriada de la Sagrada Familia).

Aquest «partido» són sis senyors que formen un «Comité» per no poguer mantenir un casino.

—Me sembla que hauràs de remenar molt per a escalfar-me.

Deia l'altre dia el «Brusi»:

«Anoche firmó el Alcalde, señor Boladeres, el magnífico pergamino en que se transmite a Muley Hafid el voto de gracias que le otorgó el Ayuntamiento por haber ofrecido a Barcelona un elegante en substitución del Avi.»

Un elegant! Carai, si serà en Dessy?

Dies enrera un amic nostre va anar a veure an en Lerroux.

Arriba a la torreta dels Josepets, truca a la porta i surt a rebre'l el «sanyó Vila».

—Caramba, senyor Vila! Que pateix d'ulls de poll, que va descalç?

—Es per no fer soroll, sab? En Lacandru dorm...

La «Societat Artística y Literaria» ha fet una exposició a càn Parès. No parlaré d'aquesta, perquè amb això d'art, després d'haver vist allò de'n Lagar a càn Dalmau, reconec no entendre-hi pilota, mes sí parlaré d'una qüestió de calendari, en lo que tinc la pretensió

d'entendre-hi tant com qualsevol cap de casa.

Diu el programa d'aquesta exposició de càn Parès, que permanence oberta «del 4 al 30 de febrer».

El 30 de febrer! Jo, la veritat, ni a l'«Ermità», ni al «Saragoça», ni al «Pagès» he trobat tal fetxa...

Volen dar-m'hi un cop de mà?

TEATRES

LICEU.—Debut de'n Vinyas i de'n Giraldoni, al voltant de la celebrada artista Passini Vitale, amb el *Tanbawser*. La Passini va causar l'admiració dels seus admiradors, que són molts. En Vinyas va estar verament inspirat, i en Giraldoni, que és el barítono de més carns que s'ha presentat, se va presentar conservant l'escola i l'art que l'ha fet cèlebre, però sense les facultats que diuen que tenia quan era jove com nosaltres. El mestre Guarnieri va agradar igual que en temps del cèlebre Volpini.

Dissabte varen posar en escena la *Carmen*, de Bizet. Interpretació regular.

NOVITATS.—La *mujer indecisa* dels senyors Merino i Millán, és una imitació descarada de l'opereta vienesa. Tant la música com la lletra estan calcades en el patró austriac que tanta fama va assolir abans de la guerra europea. Ja, algún cop, en aquestes columnetes hem fet remarcar la *penetració pacífica* de la influència austro-alemanya, veritable perill ros que ha vingut a substituir l'acreditat perill groc, i hem dit que allí on se manifesta de valent és en la sarsuela castellana. Els senyors Merino i Millán han sigut víctimes d'aquesta guerra de trinxeres i han fet llur imitació amb molta gracia i salero. El públic, de tots modes, no's va mostrar tant entusiasmat com amb *El Príncipe Bohemio*, de la mateixa procedència.

L'interpretació per ara bona, gracies a Déu.

APOL.—No hi vàrem anar, perquè no tenim passe, però sabem per conducte autoritzat que l'estrena de *La Corte de los Valois o la noche de San Bartolomé* va ser un èxit formidable. Un periòdic del matí diu: «L'obra pot satisfer plenament el gust del públic que demana emocions fortes.»

Sabem que l'adaptació està feta amb gran talent i que és un dels espectacles més dignes d'anar a ser vistos per passar una nit entretinguda i emocionant. Felicitem als autors.

El tramvia que s'ha d'agafar segons la classe social a que's perteneix:

Un diplomàtic: el de «Palacio».
 Un diputat: el de les «Corts».
 Un que li ha caigut la rifa: el de la «Bonanova».
 Un aficionat al Cine: el de «A.-Rambla».
 Un metge: el de l'«Hospital».
 Un geòmetra: el de la «Diagonal».
 Un neutral: el de la «Pau» (Plaça).
 Un voluntari de la guerra d'Àfrica: el de la «Plaça de Tetuàn».
 Un xistós: el de «Gracia».
 Un xino: el dels «Orientals».
 Un camiser: el del «Coll».
 Un patriota: el de la «Catalana».

La mitja taronja

ERA un matí de primavera. Vàrem sortir tres amics a fer un dia de camp, i al passar per un cert poblet ens vàrem aturar a comprar lo que'ns feia falta, amb l'intenció de fer-nos-ho coure a la casa de pagès que ervís de terme a la nostra caminada, ja que no teníem punt fixat.

Vàrem entrar en una carniceria, on hi veníen unes noies (tres germanes) hermoses com un sol. Cada un de nosaltres anava demanant lo que més li plavia, i veient que un de la colla restava mut, la més petita li preguntà:

—I vostè, què hi vol?

A lo que respongué decidit, el company:

—Dongui'm el tall de mitjana.

Nadalencia

EN una d'aquestes festes de Nadal el senyor Josep, avi de la Pepeta, xamosa nena de uns vuit anys i molt ingenua, va convidar a la seva néta a dinar. I al ser als postres, després dels turrons i etc., li va donar una figa seca, que aquèsta rebé somrient i s'hi posà a jugar. Al cap d'un rato l'avi, veient que ja no la té, li pregunta:

—Aon tens la figa, Pepeta?

—Aquí—va contestar senyalant al ventre, volent dir que se la havia menjada.

—Quina manera de ventilar les qüestions!
 —Més aviat és una manera d'escalfar-les.

CONCURS ORIGINAL de malediccions de Gitanos

Fins el 28 d'aquest mes tenim dia de rebre per tota mena de malediccions gitanesques-papitesques. A maleir, doncs, i veiam qui la dirà més grossa.

3 PREMIS:

- 1.er 3 duros.
- 2.^{on} 10 pessetes.
- 3.er Un any de subscripció franca al PAPITU.

Avis. Amb motiu d'haver-se acabat el folletí de la segona serie de cuplets, en aquest número donem (entengui's la paraula) les cobertes per a enquadrar-los.

I els cuplets enquadrats per tothom seràn cantats.

Del "Dia Gràfic"

El simpàtic colega «Dia Gràfic» publicava l'altre dia un solt del nostre estimat amic de Granollers, que deia:

«Para festejar el éxito pecuniario de la función de Inocentes, celebrada en «La Unión Liberal» y el de la película de «colores locales», «Granollers en cinta», reúnen esta noche en banquete los aficionados del «Esbart Artístico».—C.»

Tractant-se d'una població *en cinta*, que és un estat interessant, ens dirigim al digne senyor alcal de quehaurà de fer de pare de la criatura, de padrí o de llevadora.

Si ell no pogués acudir a tot quan arribi l'hora, l'amable senyor president de l'«Unió Lliberal» el pot ajudar, perquè sabem que és molt entès en qüestió de parts.

Ja direm als nostres llegidors si ha sigut noi o noia.

A casualitat va deparar-me el gust o la molestia de trobar-me en un cine darrera una parella de nuvis de lo més pagès que corre i que segurament mai havien estat junts amb aquella foscor.

La seva estranyesa no és per a descrita.

Veus-aquí lo que va passar.

La casualitat volgué també que's representés una pel·lícula en la qual la protagonista, per cert dona de

Al cine

molt bones... aptituds pel cine, es precipitava d'una altura considerable degut a la inconstància del seu enamorat i seductor.

Davant de les dimensions estupendes que la estupenda protagonista havia de viatjar per l'aire, l'esperit de contradicció va posar dos idees diferents en el criteri dels meus entusiasms veïns, doncs ell digué amb veu alta:

—Quina alçada!

—Quina baixada!—exclamà ella a l'ensem, sense donar-se'n compte i amb tò ofegat pel temor.

Sens dubte que digueren lo que sentien. Res més.

Còm se menaça

Un tripaire.—Li vento una bufal

Un forner.—Li dono una galeta!

Un peixeter.—Li clavo una tunyina!

Un agricultor.—Li planto una castanya!

Un matalasser.—Li prometo una pal·liça!

Un jugador.—Ja veureu quin tanto!

Un carboner.—Li daré un fart de llenya!

Un fondista.—Li fumeré un estofat!

Un borralxo.—Li aticaré una pinya!

Un sombreroer.—Li clavaré un bolet!

Un valencià.—Et f... una xufia!

Un vaquer.—T'encastaré una nata!

Un vidrier.—T'endinyaré un màstic!

AL POBLE:

Barrilaires, papitescos, gatzaristes i tota mena de gent que sempre està d'ullera: Prepareu-vos, que aviat arribaré a Barcelona, jo

Don Jaume lo Conqueridor

No he volgut venir aquesta setmana perquè no'm confonguessiu amb el Carnestoltes, pro no trigaré gaire a visitar la ciutat més mal empedrada del món, puix me consta que la dolça i encarnel·lada Barcelona està en poder del moro... Muley Hafid; per lo tant, jo hi faig falta. Mentrestant, aneu-vos divertint pel «Tabarin», «Venus-Sport», etzètera, i si podeu dur algún roquerol al «Rat Mort» millor per a vosaltres, puix

com dic jo molt sabiament,
i això ningú m'ho disputa:
ara que ets jove, disfruta
i deixa dir a la gent.

Ja ho sabeu, en plena Quaresma rebereu la visita de

DON JAUME LO CONQUERIDOR

que serà el que tallarà el bacallà, perquè té el fetge molt gros i és un peix que's porta l'oli. Oli de fetge de bacallà

Visca la barrila papitesca!

—Còm ne diuen d'aquest peix?

—Pexotes.

—I és bo?

—Ja ho crec; jo no menjaria altra cosa.

CARNET DEL PAPITU

Hem anat a l'Iris Park,
hem anat al «Tabarin»,
hem anat a l'«Españols»,
hem anat a tot arreu;
hem tocat, hem grapejat,
hem rigut bàrbarament,
no hem pagat cap resopó
(amb orgull ho confessem),
cap ampolla hem destapat
de xampany ni de Jerez,
hem ballat el pas de l'ós
rebregant d'algún pinzell
les hetxures *tpatants*
com aquell que no fa res.
Hem donat a les cocots
les angústies amb anhel
i hem promès posar-li un pis
de sis duros a un gemec;
hem gaudit el luxuriós
i sensual goig del *magreig*
dels cendrers movilitzats
bellugant-se dolçament;
hem sentit la vibració
molt aprop d'uns pits de neu,
hem notat sobre el melic
l'opressió d'algún ventrell
i una mica més avall
el caliu de certs brasès.
Oh, les festes de l'amor
volandè i carnavalesc
que estimulen el desig
de la carn, font de plaers!
Belles nits de Carnaval,
nits d'amor en que floreix
el roser de la passió
que en el cor humà s'encén.
Nits eròtiques, sensuais,
de desig que's discuteix
en les cambres de càn Prim
entre queixes i gemecs
i que en Roura al cap d'avall

amb freqüència falla el plet.
Nits amb vistes al cotó
més hidròfil que existeix,
al mercuri, al bisturi
i al permanganat excels.
Nits serenes, nits d'amor

complicades en extrem;
Déu ens lliuri, per pietat,
del cotó i de lo demés!

Del carrer de Moncada en certa casa
se celebren sovint balls de disfreses
d'un modernisme exòtic que'ns admira
puix són per homes sols, res de femelles.
Els invertits i *efebos* més famosos
hi van vestits de dona, i pel darrera
mostren un pam i mig de carcanada

perque's vegi ben bé que son esquesnes.
En Gerardo, la Chula, la Castisa,
la Andaluza, la Pels, la Garbadeta
i demés *empeltats* de femellota
hi prenen sempre part, ja ho crec que
prenen!

El cèlebre Callao no hi fa mai falta
perque cul... tiva el cult de referencia
i quan va estret de ventre o bé d'ermilla
és estret i callao, tot d'una peça.
Un detall curiosíssim: els *sarasas*,
quan entren deixen tots la porta oberta;
no hi ha dubte que's tracta d'una colla
de culó verds indignes que esparvera.

Com que el blat val molta plata
i comença a escassejà,
a Alemanya fan el pa
de farina de patata.
Deu ser molt alimentici
aquest pa de que parlem,
pro al mateix temps ens temem
que propagui algún mal vici.
Deu tenir la mar de miga,
ja que amb patata se fa
i ens creiem que deu sè un pa
molt semblant al pa de figa.

Si no ens ha pres el número un subjecte
que és un íntim amic d'un *concejal*,

l'inclit Ajuntament portarà a efecte
el magnífic projecte
de fè una cavalcada colossal
per rebre al Carnaval.
Al davant hi anirà Muley Hafid
a cavall d'un esplèndid elefant
que la casa Trepas ha construït
de ciment, d'argamassa i de porland.
Després seguirà un carro amb criatures
ficant-se el dit al nas graciosament,
i un altre de menors castes i pures
ficant-s'hi també el dit segurament.

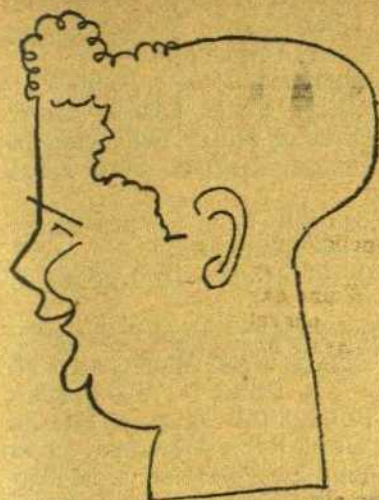
Cinquanta carruatges
duràn als regidors, amb magestat,
i cada cotxe portarà sis hatxes
de vent, *de-bent* pagar-les la ciutat.
Hi haurà un carro simbòlic amb en Dato
amb la Zona Neutral
i amb la Neutralitat, bell *triumvirato*
que és l'armonia de l'Espanya actual.
Representant a l'esperit torero
un cotxe de *postín* i engalanat
amb en Belmonte, els Gallos, el Cotxero
i el lacaio al costat.

I al final de la llarga caravana
hi haurà el popular Pepe Marquès
amb la Perla Antillana,
que passa per la dona més barbiana
que s'ha tirat al rostre aquell pagès.
Nosaltres podem dir, porque és vritat,
que de més guapes ens en hem tirat.

Els estudiants han tornat
a treure ja fa uns quants dies
aquelles cèlebres boines
que temps enrera llufen.
Estàn d'allò més bufons
i les noies s'hi encapritxen,
pro nosaltres, amb franquesa,

trobem que millò estaria,
ja que son a Catalunya,
que's posessin barretina,
perque d'aquesta manera
molt més segurs anirien.

Parralera

Ugarte

Parralera

Belauste R.

Parralera

José M.ª Belauste

Apa, Pichichi!

Els diumenges, la digestió és més complicada. El clàssic arròs de família, el tortell del forn de Sant Jaume, la copeta d'aquell licor d'herbetes, sembla que necessiten més ratet per a fer el seu fet en els interiors de la persona. Això feu que jo, el passat diumenge estés encara de panxa al sol a les dugues i mitja de la arde.

Truquen. La raspa va a obrir, i «ja he rebut!» vaig dir-me lo més interiorment possible al sentir xibarrí de pagès que ve a passar uns quants dies a ciutat. Era el Cisco, de Viladecaballs, amb els seus cinc bordegaços.

—I doncs, Cisco? Què heu perdut per Barcelona?

—Ca, home! Aquestos, que sabent que hi havia allò de la *Balconia*, s'han ficat al magí veure-ho. Quan fiquen la banya en un forat!

—Que també hi enteneu per allà dalt?

—A Viladecaballs? Tafoi, ja ho crec! Tenim dos bandos. Els de l'«Athletic Viladecaballense» i els del «Strong A. S. C. T.». Aquests son els lluisos.

—Sí que amigo! Vaia, vaia!

—Naltros, la veritat, vemim per en «Pichichi».

—Carai! També'l coneixeu?

—Tu diràs! Si fins al cadell roig de la «Sultana» li hem posat aquest nom!

Meno. El fet és que un servidor, en Cisco i els seus cinc marrecs de gorra i espadenya, vàrem fer cap al camp de l'«Espanyol», lloc de la batuça inter-regional.

—Caratsus, quanta gent! I que de cortos deveu gonyar!

—Déu n'hi doret!

Per abreviar. Al començar la cosa, en Cisco i els seus van començar a fer l'agrícola. Els del voltant ens miraven estranyats, com si tots vestíssim com en Conesa. A la mitja part ja rondinaven. No'ns varen treure per pura casualitat, com els goals de'n Janer.

—I en «Pichichi»?—preguntava la quitxalla de'n Cisco.

—No ha vingut!

—Per mi que aquest «Pichichi» no existeix—feu el pare maliciosament.

—Que vos creieu que és un mito?

—Un què... heu dit?

Al rebre els nostres el primer cop, en Cisco deixa anar un renec. Al fer la pau, un altre. Al fer l'Armet allò tant gros, un altre. A l'acabar la cosa a empentes, un altre. Es veu que'ls renecs de'n Cisco serveixen per a tot, com el jòc de'n Pacàn.

Tres cops volia baixar a fer pinyes amb uns incorridios amb boina que a la quènta estaven torrats.

Es un compromís anar amb gent de gènit.

Al ser altra volta a casa, vaig preguntar al bon «viladecaball» què tal li havia semblat.

—Hombra: et diré. M'hauria agradat gonyar. Els nostres, m'han fet el pes, això sí. Aquell Armet es la tipo-litografia del futbol. Si el tinguessin els dels lluisos! Els demés... vaja! Que Déu n'hi doret.

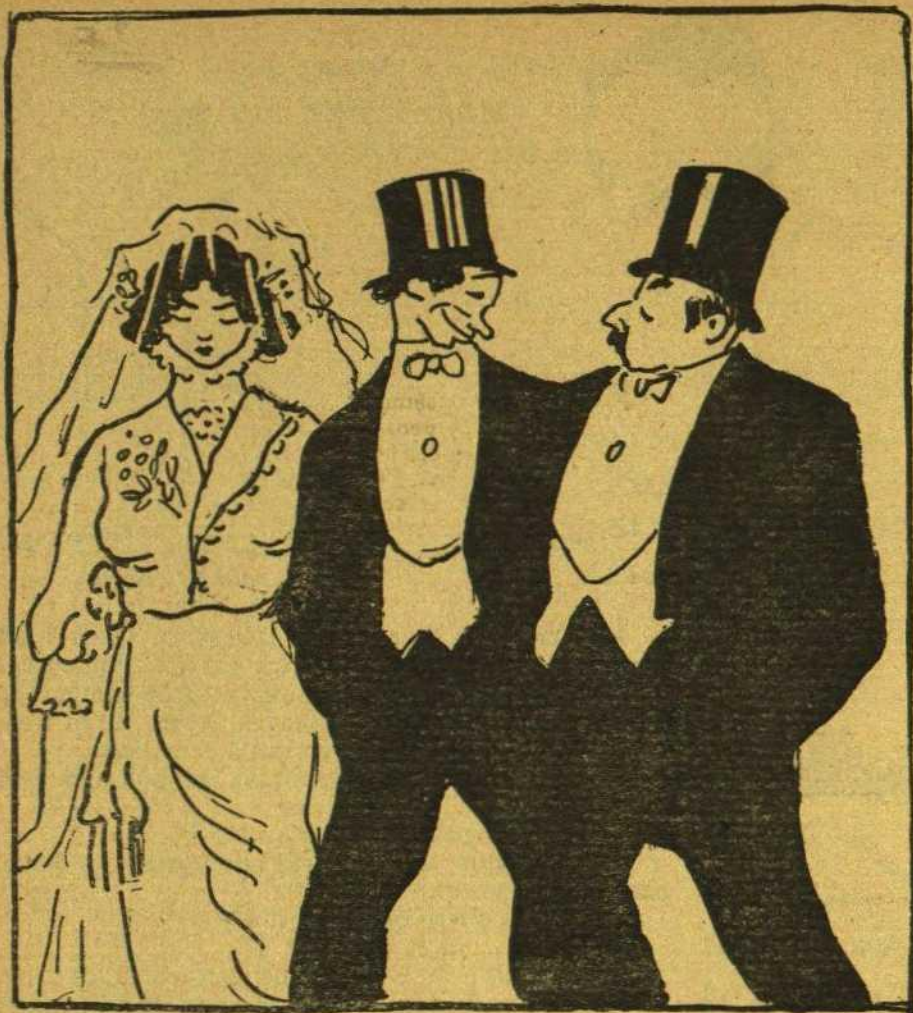
—I d'ells?

—Noi, unes feres. Però, sabs? M'agraden més els nostres. Son més monos i fan més il·lusió.

En fi: que en Cisco i la quitxalla varen entornar-se'n satisfets al poble. Al despedir-se'n, el bon home va dir-me:

—Ah! Demà desbatejo al quisso roig de la «Sultana». Per comptes de «Pichichi» li diré «Quinqué». Jo sóc aixís. Patriota!

—Es un cop molt fort per una noia.
—Bé, ja fela molt temps que la anava preparant.

Motius de l'Ametlla (Tarragona)

Forners: a cal Doble, a cal Cabosa, a cal Pep la Fiera, a cal Randilla.

Botiguers: a cal Cera, a cal Xufa, a cal Bullit, a cal Caranxel, a cal Capat, a cal Bramante, a cales Monges.

Cafeters: a cal Tafalles, Pata, Escorpé, Pelat, Galletet, Pontaire, Mifa, a cal Gargallo, a cal Estropaco.

Pescadors: Rosquilla, Saparró, Nas, Titols, Ventalles, Negret, Colló, Prim, Nelo, Catali, Pistol, Panardo, Espavil, Pellin, Cul-d'Aranya, Mala-Cara, Cuc, Covoero, Pelabollos, Trempat, Porra, Rata, Rata Blanca, Torrebisca, Camarada, Llissa-boba, Reiet, Malànima, Roget de la Tòna, Panyes (Tatapà), Mosses, Ascalat,

NUMERO VINENT

Dedicarem la secció de motius a la simpàtica Colonia Bonmati (*pro de Girona*), que mereix les nostres simpaties.

se'ls hi va fer tard, entraren en una de les varies barraques que en aquells camps arroçals existeixen per a demanar provisions i matar la fam. Sols hi havia un minyó de dotze anys que no pogué oferir-los-hi res més que pa moreno. Acceptaren resignats i començaren a menjar, quan, un moment en que dit brivall anà a buscar aigua, s'adonaren de que en un prestatget hi havia un troç de cansalada, rancia ja, però cansalada al fi, i resolgueren partir-la i menjar-se-la també. I dit i fet.

Al tornar el bordegàs li digueren:

—Mira, noi, hem trobat aqueix troç de cansalada i ens el mengem. Ja diràs lo que val i te'l pagarem.

A lo que aquell respongué:

—Ah, sí!! Es la cansalada amb la que'l pare se fregava les *morenes*!!

Els caçadors encara fan l'anec, ara...

Epigrama

Tothom diu que ets mol coqueta
i al mateix temps molt salada;
ja no fas per mi, Laieta:
a mi sols me fa denteta
una coqueta ensucrada.

Des-Comunals

(Posat com avís després d'emblanquinar l'excusat.)

Es de burros i ximplets
l'escriure per les parets.

Resposta:

Per no ser lo que tu has dit
ja no hauries d'havê escrit.

Tu que d'aquest seti t'alces,
ja no podràs dir mai més
que no t'abaixes les calces.

EN UN BALNEARI

Si no obres aquí dalt
que les aigües son tant fortes,
és ben segur, oh mortall!
que de per ci baix tu portes
el teu ventre molt malalt.

Semblances

—En què se sembla un ou a un cavall?
—En què's ferra.

—En què se sembla un ou al Sol?
—En què's pon.

Entra aixut i surt mullat,
gaire bé a tothom agrada,
sobre tot si s'hi ha donat
una bona remenada.

(Solució al número vinent.)

Solució del número passat:
LA CLAU DE CASA

CASTELLANADES

Un adagi molt conegut:

Fez oveja y trueno varás oveja.

La traducció al núm. vinent.

Traducció del núm. passat:

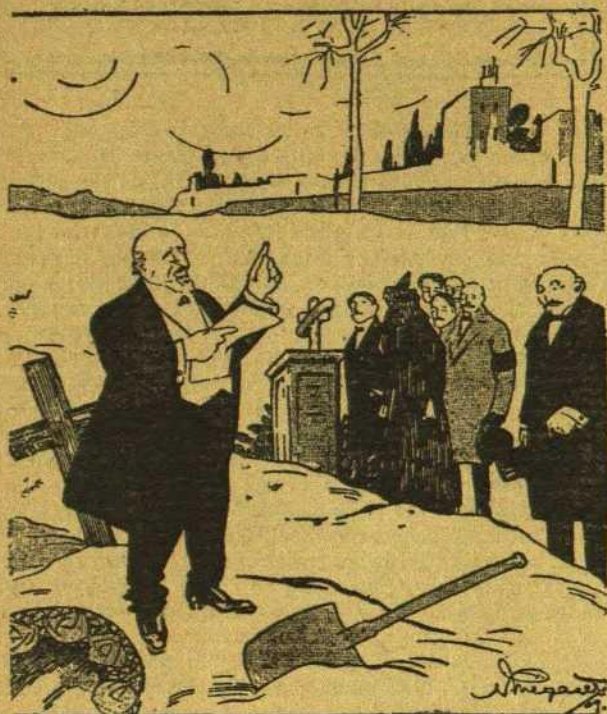
Hermano no bilo. Daño y Nariç. Y he tomado.
GERMANÓFIL MALINAS IPRÈS

CORRESPONDENCIA

Vale: Aprofitarem el treball de la seva ploma, ja que vostè és home de ploma. Si algún dia tenint la sort de fer un viatge per paises selvàtics tenia la desgracia de que se'l mengessin, podrien dir que han menjat carn de ploma.—*Massip:* Rebuda la seva felicitació, que agraim en l'ànima. Sabem que a Sans la cosa ha petat. A Sans i a minyons no'ls prometis que no'ls dons.—*Mari Concert:* Arreglat, sortirà a les planes del nostre benèvol setmanari.—*Papitugraf:* Mil mercès pel seu colossal envió, però tractant-se dels motius dels empleats del Cementiri nou, ens ho pensarem una mica abans no'ls publiquem.—*O. Querol:* Potser més endavant ho publicarem. Ara com ara no pot ser.—*Riem:* Li aprofitarem una de les semblances que ns envia.—*S. D. Pere P. Pachès de Mendosa:* Es molt bonic, però quan sortirà ja farà masses dies que correrà pel món dels vius. De tots modos, mercès.—*Fabregat:* Li aprofitarem tot o quasi tot. Lo que ns envia aquesta setmana es molt bonic.—*Emma Meselsous:* Es un treball que pot molt ben anar i algún dia li publicarem.—*Antic currido:* Lo mateix li dic, salero.—*Josep Sotorra:* N'hi arreglarem alguna sobre tot aquella de: En Sagasta tot s'ho gasta.—*Llubarro:* No fa per la casa PAPITU.—*Dalmau:* Prenem nota de la nota papitesc que ns envia per aprofitar-la quan ens vingui a tom.—*Des:* Estimats *Des:* No s'en *Desfassi* del seu art i treballant ho arribarà a fer tant bé com un altre.—*Cariñosa:* No hem sigut a temps a afegir-los. Lo altre ho aprofitarem.—*Ait i Prim:* El seu treball es cosa preciosa, però pel PAPITU potser és un xic massa literari. No obstant mirarem de donar-li un lloc honorífic.—*Pica Fort:* Està molt ben escrit i es molt sicalíptic, però no té xisto final i els nostres llegidors s'estimen més la barrila que tota la literatura i tota la sicalipsis.—*Josep Subirats del Camagüei:* Mil mercès de la seva hermosa felicitació. Dels dos treballs que ns transmet, l'un ja s'ha publicat molt semblantment en el PAPITU i l'altre el publicarem.

Un que no's distreu: Rebuts els xirois motius de Gavà del Llobregat, que seràn publicats. Diguin lo que vulguin no hi ha com les vores del Llobregat per gent barrilaire. Visca el Llobregat que se'n hauria de dir Riallat, perquè aquest nom de Llobreg li devia dar un gat dels freres.—*A. E. T. de Reus:* El seu treball es digne de la patria de'n Prim i del C rcol de l'hermosa ciutat catalana, per consegüent el publicarem. La descomunat no és tant apetitosa.—*Els quatre clients de cal Vicens:* Rebuts els motius del Poble Nou, que son del nostre gust i agrado i ens pensem que també ho seràn de totes aquelles persones que ns llegeixen.—*Ramón Tocat Ito Las:* Rebudes les seves boniques xerrameques que ns serviràn de tema per fer-ne alguna composició.—*Un que comensa calent:* Si comensa calent, potser acabarà bullent. Continui enviant treballs i ho sabrem.—*D. Emili Llarg i Prim:* Hem tingut el gust de llegir el seu llarg i gruixut treball, del que n treurem coses boniques, llargues i gruixudes.—*Kaiser:* N'aprofitarem algunes coses que no s'han de deixar caure a terra.—*K. F. Tera:* Es molt bo lo que ns envia i serà publicat perquè el públic hi disfruti. Saludi an aquella noia que segons vostè diu se posa contenta només al veure el PAPITU i diguili que si's deixa dallonses per vostè, la farem subscriptora gratuïta del nostre setmanari. Els motius de Santa Coloma de Queralt sortiran com se mereix un poble que uneix a les obres d'art antigues el sentit pràctic i barrilaire dels temps moderns.—*Bi Mari Conde Mena:* Es llarg però bonic i's llegeix amb gust i facilitat. Veurà la llum a Barcelona.

≡ L'HUMOR ESTRANGER ≡

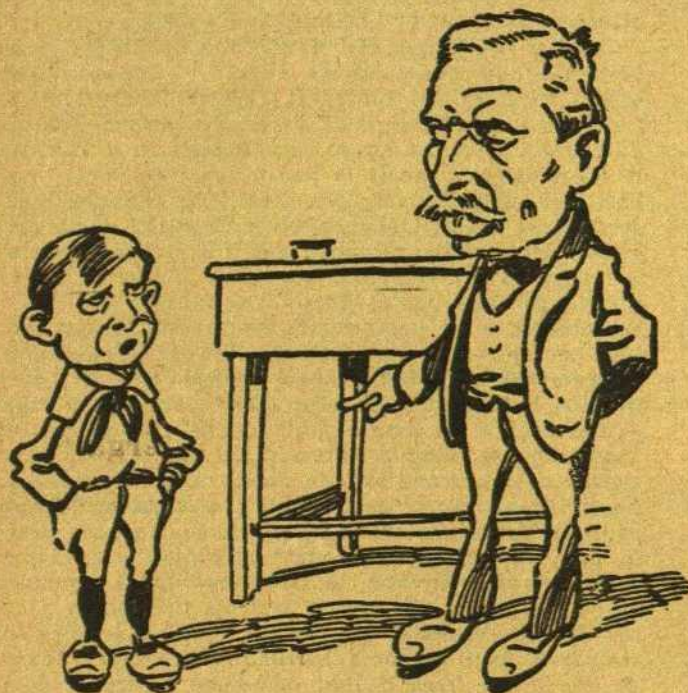

—Cridat per darrera vegada a parlar sobre aquesta tomba...

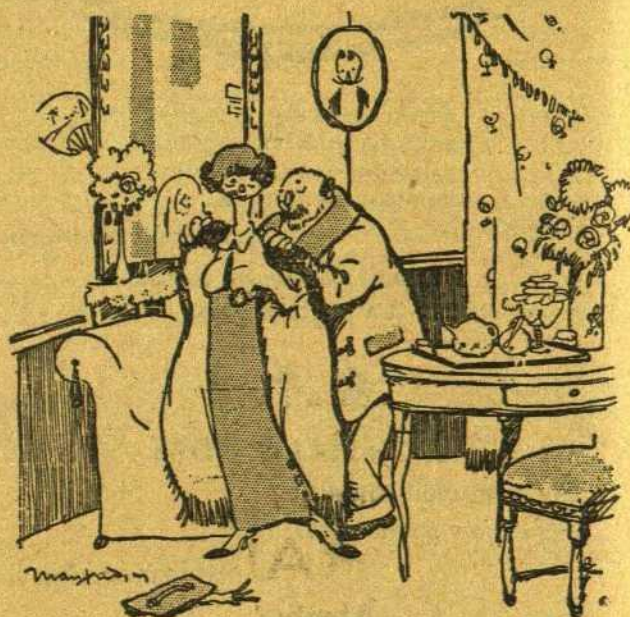

LES SUFRAGETES DESTERRADES

—Os ne recordeu, noies, de quan a Londres reventàvem quadros i tiràvem bombes per conseguir el vot de la dona?
—Aleshores no sabíem què era l'amor.

—Per a fer la substracció, cal que siguin coses del mateix gènere, perquè no's poden substraure tres taronges de quatre préssecs, ni sis cavalls de nou gossos.
—No obstant, jo he vist substraure tres porrons de llet d'una vaca.

—T'agraeixo molt que hagi vingut. No sé pas com pagar-t'ho.
—Fes com els altres: dona'm dos duros.

Col·lec-ció PAPITU, any 1909 (1.er any) Preu: 7 ptes.

“ “ “ 1910. . . . “ 6 “

“ “ “ 1911. . . . “ 6 “

“ “ “ 1912. . . . “ 6 “

“ “ “ 1913. . . . “ 6 “

“ “ “ 1914. . . . “ 6 “

Encuadernació i tapes, per any, . . . “ 3 “

DR. SERRALLACH

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinàries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12

Consulta econòmica: De 7 a 9.—Jovellanos, 9

Dr. M. CAMPS

VIES URINÀRIES, SÍFILIS, MÀTRIU

Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

CONSULTA PARTICULAR: Ronda Universitat, 14, pral., 1.ª - De 3 a 5

CONSULTA ECONÒMICA: Fusteria, 2 y 4, 1.er - (Entre Plaça A. López, i Carrer Ample) de 12 a 1 i de 7 a 9 nit

TABARIN

PLAÇA LETAMENDI, 8 i 9. - Teléfono, 2950

Avui, dimecres nit, a les 11.

Primer BALL DE DISFRECES de la Serie d'Art

Saló adornat artísticament.—Banda de Tzingans i la del Regiment de Vergara.

Divendres, presentació de la **PAQUITA UBICI** dances orientals: La Visió de Salomè.

La Bella Nena i Le Mexican amb sa preciosa Zambra Gitana.

Dissabte, **GRAN BALL DE DISFRECES**

Arribada oficial del Carnaval al **TABARIN**

